

NÄKÖKULMA

NRO 3 2018 JOULUKUU

"...minä ilmoitan teille suuren
(MEGA) ilon, joka on tuleva
kaikelle kansalle" ...
Luuk. 2:9-10 - sivu 13

Pääkirjoitus

Mitä usko on?

Eräässä nettikirjoituksessa kirjoittaja toteaa, että "viimeaikoina olen pyrkinyt välttämään sanaa 'usko'. Se on sana jota väärinkäytetään ja vääristellään paljon." Se on totta. Tämän ajan ihmiselle se ei välttämättä kerro mitään sanan kristillisestä merkityksestä. "Jokainen tulee uskollaan autuaaksi", on jo pitkään elänyt sanonta, jolla kristillisen uskon todistus halutaan mitätöidä. Kaikki uskomukset ja uskonnot ovat "hyviä" sille joka haluaa niihin uskoa. Näin ajatellaan.

Kristillisen liikehdinnän sisällä usko on saanut karismaattisen liikkeen opetuksissa omat määrensä: "Tosiuskovan" tulee uskoa mahdollittamaan, vastaan tosiasioita ja todellisuutta. Kun tämän tekee ja jatkaa vain "uskomista" todellisuus muuttuu. Varallisuus kasvaa ja sairaudet paranevat. Jos niin ei oikeasti tapahdu, vika on uskossasi. Karismaattisen opetuksen leviämisen myötä monet kristillisyyteen tutustuneet ihmiset karttavat kristillisyyttä entistä enemmän tällaisen opetuksen myötä. Heidän mielestään uskovilla yleensä on "jokin ruuvi löysällä". Karismaattinen opetus keskittyy usein ihmiseen saaden aivan typeriäkin ilmenemismuotoja, ei Kristukseen.

Mitä Raamattu sanoo uskosta? Onko se sitä, mitä Pietari osoitti kun hän myrskyssä kykeni poistumaan veneestä ja kävelemään veden päällä kohti Jeesusta? Pietarihan teki jotakin mitä ei pitäisi tapahtua. Jos tätä esitetään esimerkkinä toimivasta uskosta, on hyvä kysyä: moniko sen jälkeen on kävellyt veden päällä? Raamatussa usko ei ole *sokeaa* uskomista ja luottamista. Uskolla on perusteet. Hep.11:1 sanoo: "Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Koko luku käsittelee uskoa. Sana "usko" tulee kr.kielisestä sanajuuresta "pistis", joka viittaa vakuuttumiseen jostakin. Kun vakuutimme jostakin, meillä on vakaumus: "luja luottamus".

Mikä meidät vakuutti, että raamatullinen kristillinen usko on totta? Tässä piilee ns "ylhäältä syntymisen" salaisuus. Kristillisissä piireissä puhutaan välillä

"uudestisyntymisestä". Se ei ole hyvä termi kuvaamaan sitä mistä on kysymys. Ihminen ei varsinaisesti "synny uudelleen" vaan hän "syntyy ylhäältä". Usko on Jumalan lahja joka tulee meihin ulkopuoleltamme. Tätä Jeesus opettaa Nikodemukselle Johanneksen evankeliumin luvussa 3. Uskon synnyttää meissä Pyhä Henki. Kun Pyhä Henki annetaan ihmiselle hän saa lahjan uskoa.

A) Hän uskoo olevansa kadotettu syntinen. B) Hän uskoo Raamatun ilmoitukseen Pyhästä Jumalasta. C) Hän uskoo ettei itsessään koskaan voi täyttää Pyhyyden vaatimuksia. D) Hän uskoo tarvitsevansa Välittäjän, Puolustajan ja Sovittajan. E) Hän uskoo Jumalan armon ilmestyneen Kristuksessa, joka on hänenkin syntisyytensä Sovittaja. F) Hän uskoo tätä kautta Raamatun lupauksiin ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Toisin sanoen: Raamattu alkaa "elää" ja sen sana osoittautuu todeksi sisälliselle, "uudesti ylhäältä" syntyneelle ihmiselle.

Me emme elä kuitenkaan "näkemisessä" vaan "toivossa". Toivo ei kuitenkaan ole "uskoa mahdollittamaan" tai todellisuuden muuttamista. Raamatullinen usko on uskoa Kristukseen huolimatta siitä, mikä milloinkin on todellisuutemme. Meille tuleva "taivasuus" ei katoa elämän ongelmien ja vastoinkäymisten myötä. Meidän vakuutemme tästä on Kristus, josta Pyhä Henki todistaa. Uskon todellisuus ja todistus ei olekaan siinä mitä karismaattinen opetus edellyttää: Kun riittävästi uskot saat kaiken haluamasi ja elämäsi on ongelmatonta.

Usko osoitetaan todeksi siinä, että vaikka et onnistu saamaan haluamaasi, petyt, ahdistut ja kärsit, silti elämän vastuksista huolimatta usko ei häviä eikä katoa. Usko on ylhäältä saatu lahja, sen "alkaja" ja "täyttävä" on Kristus (Hepr.12:2). Se ei ole meidän oma kykymme eikä riipu meistä. Siksi se on katoamaton.

Siunattua joulun ja uuden vuoden aikaa!

Juhani Aitomaa

NÄKÖKULMA

www.nakokulma.info

SISÄLLYSLUETTELO

2	Pääkirjoitus	18	Risti ja meidän toimintamme
4	Ilolaulu Jeesuksesta - 1690	19	Uskonpuhdistajat ja jouluku
6	Jumala on Pyhä - osa 2		
8	Joulun tarut ja todet		
12	Joulupukkijumala		
13	Jeesus tuo toivon ja "mega"ilon		
15	Isä antaa Pyhän Hengen		
17	Hillsong -liike lähti omille teilleen		

**Hyvää ja Rauhallista joulun ja
uuden vuoden aikaa**

NÄKÖKULMA 3 2018 (6) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 1 vuosi (6 nroa) 26,50 eur

Tilinumero: FI53 5228 0320 0999 35

Digitaalinen julkaisu ladataan netistä, 3,50 eur/nro

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun
(Evangeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831
Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on ladattavissa
ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50 e/nro. Lehden
ilmestymisestä ilmoitetaan tilaajille sähköpostitse
ja netissä www.kristitynfoorumi.fi sekä
www.nakokulma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille
ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro)
saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Ilolaulu Jeesuksesta

Esivallalta varoitus,
Aivan uusi Augustuksen,
Vetävä veron tehoton,
Ruomista rahan anova,
Jonka alla Juudan kansa
Elääpi ajalla sillä
Ilman vallatta omatta,
Niinkuin ennen ennesteli,
Jaakobi jalo saneli,
Kukin kulki kaupungista,
Lipoi linnahan omahan,
Ala riensi arvionsa,
Joosefi jalo saneli,
Maarialle muistutteli:
"Pitäis mennä Bethelihin,
Ala arvion asua."
Valmistit vaeltamahan,
Läksit kahden kulkemahan.

Mattias Salamnius kirjoitti Ruotsin vallan aikana runoteoksensa "Ilolaulu Jeesuksesta". Se painettiin Turussa vuonna 1690 jonka jälkeen siitä on tehty 15 painosta. Salamniuksesta itsestään ei ole säilynyt juuri mitään tietoa. Hänen mainitaan olleen kappelaisena Pohjanmaalla. Toisten lähteiden mukaan Salamnius hoiti papin virkaa myös ehkä sotapappina Inkerinmaalla n 1681. Piispa Johannes Gezeliuksen muistokirjassa (Suomen valtionarkisto) on luettelo sen ajan Turun hiippakunnan kuolleista papeista, myös: "Math. Salamnius in Paris" ja kuolinvuodeksi mainitaan 1691 (Paraisilla).

Luku I. Jeesuksen syntymisestä

Kansa outoja anooپی,
Ikävöitsee ilma kaikki,
Menot kurjat kuullaksensa,
Saadansa sadat sanomat,
Vaan ei tottele tosia,
Tutki tarpehellisia,

Kuinka kulki suuri Herra,
Luoja itsensä alensi,
Joutunut Jumalan poika,
Alemmaksi enkeleitä;
Ylimmäisnä ollessansa,
Alas astui taivahasta,
Tänne syntisten sekahan.
Näin samos sana lihaksi.
Otti Herra orjan muodon,
Kuin oli ennen ennustettu
Herra hengeltä hyvältä
Miesten kautta kaunihiitten.
Patriarkkojen pyhien.

Kosk' oli aika joutununna,
Määräpäivät päätynynnä,
Saattoipa sanan edellä,
Kantoi kaunis Gabrieli,
Herran enkeli ihana,
Natsaretin neitoselle
Maarialle mielehisen;
Tulla Luojan tuottajaksi,
Äitiksi ison Jumalan,
Aivan uudella tavalla,
Ilman miehen yhteyttä,
Ilman Joosefin avutta,
Herran voiman varjoomalla.

Ajan aivan joutuessa
Suuren syntyä Jumalan,
Käypi käsky keisarilta,

Joutuupi Jumalan äiti
Bethlehemin pellon luoksi,
Kulki kohta kaupunkihin,
Vaan ei tuttane tuvissa,
Kammioihin käskettäne,
Ei jouda sias salissa,
Itse ukselta isäntä,
Alta harjan halliparta,
Katsoi pitkin peukalonsa,
Kohden korsua kokotti,
Tallin usta tarkoitteli:
"Siellä saanette sianne,
Majan köyhät matkamiehet,
Isot istuvat tuvissa,
Pöyhkeämmät pöydän päissä,
Korsuhun kovalykyiset,
Pihattohon pienemmäiset."

Noi teit tallihin tilansa,
Luoksi luontokappaliten,
Aasien asuinsialle.
Syntypäivä päälle käypi.
Syntyi soimessa Jumala,
Herra pahnoilla parahin!
Toiset silkissä sinisnä,
Punaisena purpurassa,
Kulta kiiltävä käsissä,
Sormissa kivet koreat!
Herra heinillä suloinen,
Kapaloissa kaunis Luoja.
Isä istui taivahassa,

Äiti valjussa vajassa;
Neito ruokkiipi nisällä
Kaitsiata kaiken luodun;
Jesus itkeepi va'ussa,
Itse pilviä pitävä,
Hallitseva taivahita.
Aasi tunteei apunsa.
Härkä Herransa havaitsi,
Vaan ei poiat Bethleheimin.

Luku II.

Jesuksen syntymisen ilmoittamisesta paimenille

Herran enkeli ilolla
Paimenille Bethleheimin.
Jotka valvoit vartioina,
Kaitsit laumansa kedolla,
Aivan ilmestyi äkistä
Yöllä auringottomalla
Kirkkahassa kunniassa.
Pelko paimenet tapasi;

Enkeli iloita käski:
"Tuon teille hyvän sanoman,
Ilon ilmoitan ihanan.
Herra suuri syntynynnä,
Läsnä luotuen lunastus,
Syntynyt samana yönä
Bethlehemissä pehussa;
Vaan jos merkkiä anotte,
Tahdotte todemmin tietää:
Kapaloiss on kaunis lapsi,
Poika soimessa suloinen,
Ei tiedä tätä Herodes
Eikä parvi pappiuden,
Eikä Ruomin ruhtinatkaan;
Teillen on tämä sanottu
Jalon juuresta Jumalan."

Kohta ilmestyi enämpi.
Seura suurempi näkyypi
Sotaväen taivahasta;
Jotka äänellä jalolla
Kiitosvirren kaunehimman
Aloit suullansa suloisen
Sekä harpuilla heleän,
Vielä pillihin puhalsit.
Hyvin paukkuvat pasunat:
"Kiitos korkean Jumalan
Ylähällä taivahassa
Tähden armonsa avaran
Että tietävän totuuden,
Voiman kaikki voittavaisen.
Maassa rauha rakkahimpi,
Ilo ihmisten seassa;
Ei ole pelkoa pirusta
Eikä huolta helvetistä,
Eikä synnistä surua,
Kuolemasta kauhistusta.
Polki tai kallon perkelettä.
Häijyn helvetin hävitti,
Saatti synnistä sovinnon,
käänsi kuoleman uneksi."

Paljon paimenet ihastuit,
Juoksit kohta kiiruhusti
Bethleheimiin halulla,
Nä'it Maarian majassa,
Jalon Joosefin havaitsit,
Löysit lapsen ilmoitetun,
Pojan soimessa suloisen;
Ilmoittelivat ilolla
Saadun lapsesta sanoman,
Enkeliltä ennustetun.
Kohta kulkevat ilolla
Luoksi laumansa kedolle.

Luku III

Tietäjät idästä etsivät Jesusta ja häntä palvelevat

Kohta tietäjät tulevat
Tähden kautta kaukomaalta,
Idästä ilosydämin.
Sanan saatit Saalemihin.
Jerusalmihin samahan,
Johdattavat Jeebuksehen:
"Kussas juutasten kuningas
Äsken syntynyt asuupi,
Tähti ilmestyi idässä,
Saattaja tämän sanoman,
Sentähden tulimme tänne
Kuningasta kuulemahan,
Kuultua kumartamahan."

Saatua tämän sanoman
Paljon hämmästy Herodes,
Kaikki kaupunki vapisi;
Aivan pelkäsit pahasti
Syttyvän sodan verisen.
Uuden tullessa isännän.
Saavat tietäjät totuuden
Tietää kautta kirjamiesten.
Jotka kutsutti kokokin
Herodes hädän pakossa:
Kuss' on syntynyt kuningas?
"Paras Herra Bethelissä."

Läksit kohta kiiruhusti,
Menit matkahan hopussa.
Ilmestyi idässä tähti,
Ennen saattaja sanoman.
Kaunihisti kuljettaapi
Etsijöit' edellä käyden
Syntypaikkahan pyhähän;
Siinä kohta seisaltaapi.
Miehet mielellä hyvällä
Sangen suuresti ihastuit,
Iloll' astuvat sisälle
Herran syntyhuonehesen.
Herran heinillä näkevät.
Tuntevat toden Jumalan,
Parahinta palvelevat,
Eipä paikasta pahene,
Ylenkatso köyhyydestä.
Paljon kultaa panevat,
Paljon savua pyheä,
Mielellänsä mirramia
Mielen merkiksi iloisen.

Beit Sahur on Betleheimin alueen reunalla oleva kylä ja perinteen mukaan myös "paimenten keto"

Jumala on Pyhä

Paavo Suihkonen

Osa 2

Jesajan kutsumusnäky ja Jumalan pyhyys

Kenties kaikkein vaikuttavin ja havainnollisin kuvaus Jumalan pyhyydestä sisältyy Jesajan kutsumusnäkyyn (Jes. 6: 1-8). Jesajan näyssä Jumala istuu majestettillisuudessaan "korkealla ja ylhäisellä istuimella" ja hänen suuruuttaan kuvaa se, että "hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin". Näky heijastaa Jumalan tuonpuoleisuutta (transsendenssia) ja kaikkivaltiutta. Hän on täysin toisenlainen kuin luodut olennot. "Hän pystyttää ehdottomat rajat itsensä ja muiden olentojen välille ja vaatii välimatkan säilyttämistä. Ihminen ei saa lähestyä Pyhää eikä loukata Pyhän persoonallista aluetta." (Nordlander, Pyhyiden paluu s. 20.) Jumala sanoi Moosekselle, ettei yksikään ihminen, joka näkee hänet, jää eloon (2.Moos.33:20). Serafitkin, jotka ovat luotuja olentoja, peittävät kasvonsa Jumalan läheisyydessä (jae 2).

Jumalan pyhyys ja kirkkaus (kunnia; hebr. kabod, kr. doksa) liittyvät läheisesti yhteen, ja niitä voidaan pitää rinnakkaisina käsitteinä (Iso Raamatun tietosanakirja s. v. "Pyhä"). Serafitkin huutavat toisilleen: "Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan" (jae 3). Kun Vanhassa testamentissa kerrotaan Jumalan ilmestymisestä, mainitaan usein, kui nka "Herran kirkkaus" "ilmestyi", "laskeutui", "täytti" pyhäkköteltan / temppelin. Siinäin

erämaan tapahtumien yhteydessä "israelilaiset näkivät Herran kirkkauden vuoren laella, se oli kuin tuli, joka polttaa kaiken" (2.Moos.24: 17). Pyhäkköteltan (ilmes-tysmajan) pystyttämisen jälkeen "Herran kirkkaus täytti telttamajan" (2.Moos.40:34, vrt. 2.Moos.24:16; 4.Moos.14:10, 16:19; 2.Aik.7:1- 3).

Hesekielin kutsumusnäky (Hes.1-3) muistuttaa paljon Jesajan näkyä: siinä kuvataan Jumalan kirkkautta hyvin monipuolisesti, ja siihen sisältyy myös tuli, joka esiintyy Jumalan pyhyiden ilmauksena muuallakin (ks. esim. 2.Moos.3:2, 19:18; 5.Moos.4:12; Aam.5:6). Myös Uudessa testamentissa kirkkaus on yleinen ilmaus Jumalasta (ja Kristuksesta) puhuttaessa, esim. Pietari sanoo puhuessaan Kristuksesta: "Hän sai Jumalalta, Isältä, kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: 'Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt' " (2.Piet.1:17). Vrt. esim. Room.1:23,5:2; 1. Kor.2:8; 2.Kor.3:7-11; 2.Kor.4:4; Ilm.5:13,7:12,21:11,23.

Jesajan näyssä tulee ilmi myös se, joka meille ilmeisesti tulee ensiksi mieleen, kun kuulemme puhuttavan Jumalan pyhyydestä: ajattelemme puhtautta, kaiken synnin ja saastaisuuden vastakohtaa, moraalista täydellisyyttä. Johannes kirjoittaa: "Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä (Kristukselta) kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää" (1.Joh.1:5). Kun Jesaja kohtaa tällaisen Jumalan hän huudahtaa: " - Voi minua, minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä olen, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." Heprean sanaan, joka on käännetty sanalla "hukun", liittyy ilmeisesti tuhoutumisen ja musertumisen ajatus. Raamattu kansalle -yhdistyksen käännösehdotuksessa on käytetty ilmausta "Minä olen tuhon oma". Näyssä eivät siis vapise ainoastaan ovenpielet vaan myös Jesaja vapisee Jumalan pyhyiden edessä.

Jesaja on ennen "Voi minua"-huudahdustaan käyttänyt "voi" -huudahdusta yksitoista kertaa. Ensimmäisessä luvussa (jae 4) hän huudahtaa: "Voi syntistä kansaa, raskaasti rikkonutta sukua, pahantekijöiden perhettä, rikoksiin eksyneitä lapsia!" Viidennessä luvussa on kuusi kertaa "Voi niitä" -huudahdus, esim. jakeessa 5:20: "Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi!" Nyt Jesaja joutuu kohdistamaan "voi" -

huudon itseensä. Miksi Jesaja huudahtaa, että hänellä on "saastaiset huulet"? Voisi ajatella, että huulet kertovat hänen sydämensä tilasta ja hän tuntee sydämensä saastaisuuden. Jeesus sanoo, että "se, mikä tulee suusta ulos, on lähtöisin sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen" (Matt.15:18), ja hän sanoo myös: "Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu" (Matt.12:34).

Roy Hession viittaa teoksessaan Kun minä näin hänet Jesajan sydämen tilaan, mutta hän sanoo myös: "Tämän lisäksi hänen huulensa edustivat hänen työtään: hän oli saarnaaja. Jos hänen ruumiissaan oli paikkaa, jonka hän luuli olevan pyhitetyn Jumalalle, ne olivat hänen huulensa; hänellä oli kultaiset huulet, lahjakkaat huulet. Mutta tuona päivänä hän näki, että hänen pyhitetty palvelunsaakin oli saastaista ja epäotollista Jumalalle, koska se oli lähtöisin hänestä itsestään." (Kun minä näin hänet s. 22.) Hession on tulkinut Jesajan kokemusta siten, että Jesaja tajusi, miten hänen palvelut yönsä oli sisältänyt paljon oman kunnian etsintää: "Jumala haluaa meidän näkevän, mitä Jesaja näki: että meidän suurin huolenaiheemme on ollut tuoda itseämme esille, ja jopa käyttää Jumalan palvelemista tämän päämäärän saavuttamiseksi. Vaikka teemmekin hänen työtään, perusmotiivinaamme on ollut 'tule nähdyksi, tule tunnetuksi, tule kuulluksi'. Tämä on hirvittävä synty Jumalan silmien edessä, ja sen pitäisi olla synty myös meidän silmissämme: siihen sisältyvä ylpeys ja kapinointi, Jumalan armon ja oman kutsumuksemme väärinkäyttäminen, jotta me itse pääsisimme esille ja saisimme kunnian. Näin tehdesämme otamme kunnian Häneltä jota tunnustamme palvelevamme." (Kun minä näin hänet s. 23.)

Meidän voi olla vaikea käsittää, mitä Jesaja koki kohdatessaan Jumalan pyhyiden. R. C. Sproul toteaa teoksessaan Jumalan pyhyys (s. 31), että tuona hetkenä Jesaja ymmärsi synnin aivan uudella ja radikaalilla tavalla: "Hän näki, että sitä oli kaikkialla, hänessä ja kaikissa muissa." **Monen kristityn kokemus on, että Jumala paljastaa syntisyyden vähitellen.** Aluksi kristitty huomaa joitakin tekosyntejä, mutta ajan oloon hän joutuu kipeästi kokemaan, että hän on turmeltunut sisimpiä ajatuksiaan myöten. Sproul sanoo, että "Jesajalle Jumala näytti turmeltuneisuuden kokonaisuudessaan, yhdellä kertaa" (mts. 31). Jesajan näkyyn ei sisälly vain Jumalan ankara, tuomitseva ja pelkoa herättävä pyhyys vaan myös hänen laupias ja armahtava pyhyytensä. Jesaja sai kokea, että hänen syntinsä on sovitettu ja syyllisyytensä otettu pois. Tuomion Jumala osoittautuu myös armon ja anteeksiantamuksen Jumalaksi. Kautta koko Vanhan testamentin tulee ilmi Jumalan pyhyiden kaksi puolta. Pyhyytensä tähden Jumala vihaa syntiä ja rankaisee

synnin tekijöitä (1.Moos.2:16,17; 5.Moos.12:29-31; Jes.5:16 jne.). Ihmisen on kunnioitettava yksin Jumalaa, eikä hänellä saa olla epäjumalia (5.Moos.5:4-11, 10:12,13, 11:16,17; Jes.8:13 jne.).

Erityisesti juuri Jesajan kirjassa samoin kuin mm. Hesekielin ja Hoosean kirjoissa tulee esiin Jumalan armahtava pyhyys ja rakkaus. Jumala kehottaa kansaa tulemaan luokseen ja lupaa puhdistuksen synneistä, mikäli kansa kääntyy (esim. Jes.1: 16-20, 30:15, 18-21, 57:15-19; Hes.36:21-, Hoos.6:1-3). Jesaja nimittää Israelin Pyhää luvusta 41 alkaen lunastajaksi. Jumalan rakkaus ja uskollisuus kansaansa kohtaan tulee Jesajan kirjassa useita kertoja esiin erittäin vakuuttavasti, esimerkiksi luvussa 54 (jakeissa 6-10): "Nyt Herra kutsuu sinua, hylättyä vaimoa, joka on toivonsa menettänyt. - Kuka voisi hylätä nuoruutensa vaimon, sanoo sinun Jumalasi. - Hetkeksi minä sinut jätin, mutta suuressa rakkaudessa minä nyt haen sinut takaisin. Vain tuokioksi, vihani vimmassa, minä käänsin korvani sinusta pois, mutta minä armahdan sinua, minun uskollisuuteni on ikuinen, sanoo Herra, sinun lunastajasi. - Minä vannon niin kuin Nooan päivinä. Silloin minä vannoin, etteivät Nooan ajan vedet enää koskaan tulvisi maan yli, ja nyt minä vannon, etten enää sinuun vihastu enkä sinua soimaa. Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi."

Jatkuu

Joulun tarut ja todet

Toimitus

Jeesuksen syntymäpäivä?

Meille joulukuun joulukuun kuuluvat yhteen. Mutta ensimmäisellä kolmella vuosisadalla joulukuun ei ollut joulukuussa, tai oikeastaan sitä ei oltu sidottu virallisesti mihinkään aikaan. Jos Kristuksen syntymää muistettiin, niin se tapahtui loppiaisenä (tammikuun 6 päivä), joka on yksi ensimmäisistä kirkollisista juhlista. Eräät kirkkoisat eivät pitäneet tarpeellisenä juhla Kristuksen syntymää. Mm. Origenin (n. 185-254 jKr) mukaan se liittyi pakanajumalien muistamiseen. Kaikki eivät kuitenkaan olleet yhtä mieltä tästä asiasta ja pian alettiin spekuloida, mikä oli Jeesuksen syntymän tarkka aika. Jostakin syystä tieto Jeesuksen syntymän ajasta oli jo tuolloin kateissa.

Klemens Aleksandrialainen (n. 150-215 jKr) päätyi siihen, että oikea päivä oli toukokuun 5. Muita esitettyjä päivämääriä olivat huhtikuun 18 ja 19 sekä toukokuun 28 päivät. Myös marraskuun 17 ja 20 päivä sekä maaliskuun 25 päivä saivat kannattajansa. Muitakin päivämääriä esitettiin. Latinalainen kirjoitus vuodelta n. 243 kertoo, että oikea päivä olisi maaliskuun 21, koska uskottiin Jumalan luoneen auringon tuona päivänä. Polykarpus (n. 69-155 jKr) päätteli, että Kristuksen syntymä ja kaste tapahtuivat viikon neljäntenä päivänä eli keskiviikkona, koska Jumala loi auringon neljäntenä päivänä. Joulukuun 25 päivä valittiin kuitenkin jo aika varhain, ehkä vuonna 273 jKr tai hieman aiemminkin. Aikansa huomattava kirkkoisä Hippolytos Roomalainen (n.170-235 jKr) piti joulukuun 25 päivää oikeana. Room.kat. kirkko omaksui sen. Koska se oli määräävässä asemassa, siitä tuli perinne

suuressa osassa ns. kristillistä maailmaa. Paavi Liberius teki joulukuun 25 päivän vieton suositukseksi ja ensimmäinen ”kristusmessu” (Christ Mass, Christmas) pidettiin 435 jKr. paavi Sixtus III toimesta. Ns. idän kirkkoissa joulua vietettiin jo varhain tammikuun 6 päivä. Meidän aikamme Venäjän ortodoksikirkko viettää joulua tammikuun 7 päivä.

Joulukuun 25 päivä oli jo muinoin tärkeä juhla, joka liittyi auringon palvontaan (Saturnalia juhla 17-24 joulukuuta). Kuukauden 21 päivä oli talvipäivän tasaus (vuoden lyhin päivä) ja 25 päivä oli merkittävä, koska tuolloin havaittiin päivän olevan taas pitempi kuin pimeä aika. Päivää juhlittiin auringon ”paluun” merkiksi. Kirkon tarkoitus oli syrjäyttää pakanalliset juhlatavat ottamalla käyttöön kristilliset merkitykset tuona päivänä. Paitsi auringon uudelleen syntymän juhla tuo ajankohta oli myös Mitra -jumalan - jota etenkin sotilaat palvoivat - syntymäpäivä. Kirkon johtajat päättivät sijoittaa Jeesuksen syntymän muistamisen samaan aikaan. Läntisen maailman kristityt juhlivat Kristuksen syntymää joulukuun 25 päivä laajemmin ensimmäisen kerran vuonna 336 jKr. Tuolloin keisari Konstantinus oli korottanut kristillisen uskonnon valtakunnassaan suosituimmaksi. Idän kirkot pitäytyivät tammikuun 6 päivässä. Myöhemmin useat idän kirkkoistakin alkoivat viettää joulukuun 25 päivää syntymäjuhla.

Eräiden asiaa pohtineiden mukaan myös Raamatussa ilmoitettu Johannes Kastajan syntymä asettaa tietyt ehdot Jeesuksen syntymäajalle. Johannes syntyi puoli vuotta ennen serkkuaan Jeesusta (Luuk.1:26, 36). Luukas mainitsee, että Johanneksen isä, Sakarias, oli temppelin pappeja ja oli juuri päättänyt temppelissä palvelusvuoronsa (j.23). Sakarias kuului ”Abian” pappisosastoon. Näitä osastoja oli 24 ja ensimmäinen aloitti aina vuoden ensimmäisenä kuukautena, joka juutalaisen kalenterin mukaan ajoittuu maaliskuun huhtikuulle. Yksi osasto pappeja palveli aina viikon ajan ja näin koko kierto alkoi alusta 6 kk:n välein. Abijan ryhmä oli järjestyksessä 8 ja näin ollen palveluksessa n. 2kk jälkeen vuoden alun. Raamatussa Luuk. 1 luvussa kuvatut tapahtumat sattuivat näin ollen n. touko/kesäkuulle, tai jos kyseessä oli jo vuoden toinen palvelusvuoro, niin marras/joulukuulle. Voidaan olettaa, että Johannes syntyi n 9 kk ja Jeesus n 15 kk jommasta kummasta ajan määreestä. Tämän mukaan Jeesuksen syntymäaika olisi syyskuun tai maaliskuun paikkeilla.

16 -vuosisadalla paavi Gregorius esitteli uuden kalenterin. Idän kirkot ja eräät protestantit pitäytyivät juliaaniseen kalenteriin, jolloin ne juhlivat joulua 13 päivää myöhemmin kuin "gregoriaaniset". Nyt lähes kaikki kristilliset kirkot pitäytyvät gregoriaaniseen ajanlaskuun. Se, että kristillinen joulun vietto määräytyi samaan aikaan kuin muinaiset pakanalliset juhlat, on kautta aikojen synnyttänyt vastustusta. On esitetty, että kristillisenkin joulun vietto on vain pakanuutta ja sen suosimista. On kuitenkin hyvä muistaa, että varhaisten kirkkoisienkin tavoite oli muuttaa tuon ajan juhlamista parempaan suuntaan ja samaan aikaan antaa todistus Kristuksesta. "Pidämme tätä päivää pyhänä, emme kuten pakanat auringon syntymisen takia, vaan Hänen takiaan joka loi auringon", totesi eräs kirkon mies vuonna 320 jKr.

Joulukuun 25 päivän jälkeen on vielä useita muistopäiviä.

-26 päivä on Tapaninpäivä, jolloin muistetaan ensimmäistä kristillistä marttyyria, Stefanusta.

-27 päivä on apostoli Iohanneksen muistolle.

-28 päivänä, eli "viattomien lasten päivänä" muistetaan julman Herodeksen toimittamaa alle 2

-vuotiaiden poikalasten surmaa Betlehemissä.

-6 päivä tammikuuta on loppiainen, joulunajan päätös. Tuolloin lännen kirkkoissa muistetaan lähinnä tietäjien saapumista Ieesus -lasta kumartamaan. Idän kirkkoissa päivään liitetään lähinnä Ieesuksen kaste, myös Hänen ensimmäinen ihmetekonsa, eli veden muuttaminen viiniksi.

Kuten usein on todettu, Raamattu ei kehota viettämään Ieesuksen syntymän juhlaa. Toisaalta se ei sitä kielläkään. On myös ajatusta, että eikö kristittyjenkin tulisi viettää ainoastaan VT:n raamatullisia juhlia, alkaen sapatin vietosta? Room. 14 luku (erit. jakeet 5-6) vastaa aika hyvin näihin ajatuksiin, joita monella on. Jumala ei ensisijaisesti ole kiinnostunut päivistä tai juhla-ajoista. Niiden merkitys Israelille oli pitää kansa Jumalalle erotettuna ja muistuttaa kansaa sen asemasta valittuna kansana, jonka kautta Jumala ilmoitti itsensä koko maailmalle. Paavali ja ilmeisesti muutkin apostolit jatkoivat oman kansansa VT:in juhlien noudattamista koska olivat juutalaisia. Se tapahtui vapaaehtoisuudesta, ei siksi, että apostolit olisivat uskoneet saavansa juhlien vietosta jotakin erityistä suosiota Jumalan silmissä.

Kristus täytti kaiken lain ja siksi vain Hänen ansionsa on meidän ansiomme, ei mikään oma yritys tai pyrkimys miellyttää Jumalaa, myös koskien juhla-aikoja. Vaikka kristityn tulee Jumalan avulla pyrkiä elämään puhdasta, Jumalan tahdon mukaista elämää, ja hänellä on siihen myös halua, siinä täydellisestikään

onnistuminen ei lisäisi mitään siihen ansioon, joka meillä yksin Kristuksen tähden on Jumalan edessä. Apt. 15 kertoo tilanteesta jossa oli epäselvää pitääkö uskoon tulleiden pakanoidenkin noudattaa juutalaisia VT:n perinteitä. Fil. luvussa 3 Paavali varoittaa niistä, jotka pyrkivät saamaan pakanauskovat juutalaisen VT:n lain alle.

Tiedämme, että joululla on pakanallista taustaa. Sen viettäminen on tänä päivänä suurimmalle osalle maailmaa paljon enemmän maallinen kuin raamatullinen juhla. Joulupukki on paljon tärkeämpi kuin Jeesus. Maallinen tavara on tärkeämpi kuin jouluun liitetty kristillinen sanoma. Joulu, kuten muutkin juhlat ja päivät voidaan kuitenkin pyhittää omassa sydämessä Jumalan kunniaksi, Häntä kiittäen ja Kristusta muistaen. Ieesuksen syntymäaika joulukuussa on mahdollinen, mutta ei varma.

Ieesuksen syntymävuosi?

Ajanlaskumme jKr. ei ole aivan tarkka. Evankeliumien mukaan Ieesus syntyi vähän ennen Herodes Suuren kuolemaa. Historioitsija Josefus kertoo kuunpimennyksestä, joka sattui juuri ennen Herodeksen viime hetkeä. Kuunpimennys voidaan ajoittaa 12 tai 13 maaliskuuta vuonna 4 eKr. (kun verrataan nykyisen ajanlaskumme alkuun). Josefuksen mukaan Herodes kuoli ennen pääsiäistä. Pääsiäinen ajoittui aikaan 11 huhtikuuta. Näin ollen Ieesuksen syntymävuosi voisi olla viimeistään 4 eKr. Nykyinen ajanlaskumme määritettiin vasta 525 jKr. Paavi Johannes I määräsi Dionysius nimisen munkin valmistamaan kalenterin lännen kirkkolaitosta varten. Munkki teki työnsä muuten huolella, mutta erehtyi ajanlaskun aloittamisessa. Matteus kertoo Betlehemin lastensurmista, jotka Herodes määräsi vielä elossa ollessaan. Herodeksella oli tieto, että syntyneen Messiaan ikä oli jossakin vastasyntyneen - 2 vuoden välillä, siksi kaikki tuonikäiset tapettiin. Näin Ieesuksen syntymä voidaan ajoittaa korkeintaan vuoteen 6 eKr. Todennäköinen syntymävuosi on siis n. 4-5 vuotta ennen nykyisen ajanlaskumme alkua.

Ieesus -nimi?

Ieesus syntyi kuollakseen syntiemme edestä, sovittaakseen meidät Jumalan kanssa, Joh.1:29: "Seuraavana päivänä hän näki Ieesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" Nimi Ieesus tarkoittaa "Pelastus", tai "Herra on pelastus", "Herra pelastaa". Ieesus on kreikankielinen versio heprean sanasta Yeshua (Joshua), joka puolestaan tulee sanasta Hoosea (Hoshea, Oshea) 4Moos.13. Mooses muutti Hoosea nimen Joosuaksi (13:17). Maasta karkotuksen jälkeen nimi muuntui muotoon Yeshua, josta nimen

kreikankielisen version kautta "Jeesus" tulee meidän kieleemme. Jeesuksen maallinen "isä" Joosef sai enkeliltä käskyn antaa syntyvälle lapselle Jeesus -nimi, Matt.1:21: "Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." Tuolloin Jeesus -nimisiä oli muitakin ja Jeesuksesta käytettiin myös nimitystä "Jeesus nasaretilainen", Joh.18:7 ja "Jeesus Joosefin poika", Joh.6:42. Jeesus nimi esiintyy muiden henkilöiden yhteydessä Raamatussa:

- Apt.7:45 (suom.kiel. Joosua – mm. King James kääntää Jeesus),
- Hep.4:8 (kuten ed.),
- Kol.4: 11 ("Jeesus jota sanotaan Justukseksi"),
- Matt.27: 16-17 (eräissä käännöksissä Jeesus Barabbas, Jesus Bar-Abbas, josta suom.kiel. käännös käyttä Barabbas nimeä),
- Luuk.3:29 (mainitsee Jeesuksen saman nimisen "esisän").

Syntymäluola, talli vai huone?

Ihastuttava pienokainen eläinten syöttökaukalossa, seimessä, on tuttu kuva joulukortissa. Monissa joulusaarnoissa muistetaan mainita, kuinka Joosef ja Maria joutuivat talliin ja siellä Jeesus lapsi syntyi halpaan seimeen. Toisaalta vanha kristillinen perinne sanoo Jeesuksen syntymäpaikaksi luolan lähellä Betlehemiä. Luukkaan evankeliumissa mainitaan, että Jeesuksen vanhemmilla ei ollut sijaa "majatalossa". Inhimillinen mielikuvitus on liittänyt kuvaan mukaan majatalonisännän, joka joko ystävällisyyttään tai kovuuttaan (riippuen kertojasta) osoittaa pariskunnalle paikan tallistaan. Kreikankielinen sana "kataluma" on suomen (ja myös mm. eng.) -kielelle käännetty sanalla majatalo. Luukkaan evankeliumi ei puhu majatalonisännästä, ainoastaan ettei pariskunnalla ollut sijaa talossa. Sanalla kataluma on useampia merkityksiä, joista majatalo on yksi. Raamatussa sana esiintyy myös Luuk.22:11 ja Mar.14:14, joissa se on käännetty "vierashuone", eli paikka jossa Jeesus nautti opetuslastensa kanssa viimeisen pääsiäisaterian. Tuo kalustettu ja ilmeisen suuri huone sijaitsi yksityistalon yläkerrassa.

Jeesuksen vanhemmat saapuivat Betlehemiin Rooman vallan toimeenpaneman veronkannon ja veronmaksajien luetteloinnin takia. Kukin suku joutui matkaamaan siihen kaupunkiin, josta suku oli lähtöisin. Betlehemissä oli siis Joosefin sukulaisia. Niin myös hänen sukutalonsa oli täynnä "Daavidin sukua". Miksi Maria, joka oli raskaana, ei saanut huonetta talosta? Erään teorian mukaan asiaan liittyy vanhempien suvun jäsenten kunnioitus. Heillä oli etuoikeus saada "parhaat paikat". Oliko synnytyspaikka siis tallissa (tai luolassa)? Se ei ole varmaa. Raamattu ei mainitse kumpaakaan. Se puhuu vain siitä,

että vastasyntynyt laitettiin seimeen. Siitä syntyy miellelyhtymä talliin ja tallissa syntymiseen. Seimi toimitti hyvin lastensängyn virkaa.

Oli tavallista ottaa tärkeimmät kotieläimet yöksi sisätiloihin, suurehkoon alakerran huoneeseen, jossa voitiin säilyttää myös työkaluja ja esim. viljaa. Huone saattoi toimia myös ruoanvalmistuspaikkana yms. Ihmiset nukkuivat toisessa kerroksessa. On siis mahdollista, että Jeesus syntyi talossa, jossa Joosefin suvun vanhimmat olivat jo miehittäneet yläkerran huoneet. Näin Joosefille ja Marialle tehtiin tilaa alakerran talli/varasto/keittiö-huoneesta, jossa saattoi majoittua myös muita heidän lisäksi.

Raamattu ei anna tarkkaa aikaa milloin Jeesuksen vanhemmat saapuivat kaupunkiin. He saattoivat olla paikalla jo viikkoja tai useita päiviä aiemmin ennen synnytystä. Luuk.2 luku ilmoittaa vain, että, "Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli." Vanha kristillinen perinne kuvaa tietäjien saapuneen vastasyntyneen Jeesuksen seimen ääreen mutta seimen ääreen kokoontuivat vain kedon paimenet (Luuk.2:16). Heille ilmestyi ensin yksi enkeli ilmoittaen Messiaan syntymästä, sitten enkeleitä ilmestyi suuri joukko ja "he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: 'Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto'."

Kolme "kuningasta" t. "tietäjää"?

Matteuksen lyhyt maininta (2:1) idästä tulleista tietäjistä tai viisaista miehistä (kuten useat eng.kiel. käännökset sanovat) on kautta aikojen ollut suosittu pohdinnan aihe kristillisen joulun vietossa. Aiheella ei lopulta ole kovin suurta merkitystä itse kristillisen joulunvieton perussanomaa mutta ihmismieltä ovat aina kiehtoneet "mysteerit" joita on vaikea selittää. Keitä he olivat, mistä he tulivat? Matteus toteaa heidän tulleen "idästä" asiaa sen kummemmin valottamatta. Näitä huomattavia henkilöitä on sanottu tietäjiksi, viisaiksi miehiksi, kuninkaiksi ja astrologeiksi.

Eräissä läntisen maailman kirkkoperinteissä mainitaan, että idän viisaat olivat Arabian, Persian ja Intian kuninkaita (mm. n 200 jKr. kirkkoisä Tertullianus). Hänen tulkintansa ei ehkä ole paras mahdollinen. Kreikankielinen UT:n teksti käyttää miehistä sanaa "magos". Sana esiintyy myös kohdissa Apt.13:26 ja 8 joissa suomenkielinen 1938 Raamattu kääntää "noita". Sana magos on persialaista alkuperää. Raamattu puhuu Matt.2 luvussa "tietäjistä" (suom.kiel. käännös, alkup. sana tarkoittaa lähinnä oppineita, viisaita miehiä), ei kuninkaista. Vaikka kameli on hyvin mahdollinen kulkuväline, sitä ei kerrota. Heidän

lukumääräänsä ei mainita Raamatussa. Inhimillinen mielikuvitus on saanut lukumääräksi kolme, koska Raamattu mainitsee kolme lahjaa: kulta, suitsuke ja mirha. 6. vuosisadalla heille annettiin nimet: Kaspar, Melchior ja Balthazar.

5. vuosisadalla vaikuttanut historioitsija Herodotus kuvaa teoksessaan "The Histories" nämä miehet kuninkaiden arvostamiksi merkkien, enteiden ja tähtien selittäjiksi. VT:n Esterin kirjassa mainitaan "viisaat" ja "ajantietäjät" (1:13), jotka olivat kuninkaan lähimpiä neuvonantajia. Danielin kirjassa 1:20, Daniel ystävineen korotetaan "etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat" mitä kuninkaan valtakunnassa oli. Kohdassa 2:48 Daniel korotetaan "kaikkien Baabelin viisaitten ylimmäiseksi päämieheksi". Eng.kiel. KJV -käännös puhuu tietäjistä ja astrologeista. Näin siis sanat noita, tietäjä, astrologi ja viisas mies linkittyvät yhteen tarkoittamaan sen ajan oppinutta, jonka tietoa kuninkaat pitivät arvossa. Paras selitys lienee, että nämä miehet (joiden lukumäärää Raamattu ei ilmoita) olivat Persian valtakunnan korkeatarvoisia pappeja ja/tai tiedemiehiä, joita kuninkaat kuuntelivat. Heillä oli tietoa muistakin uskonnoista.

Monet tutkijat ajattelevat näiden viisaiden tunteneen profeetta Danielin kirjoituksia. Danielhan vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin ja siellä hän nousi merkittävään ja kunnioitettuun asemaan. Daniel ei koskaan hylännyt pyhiä kirjoituksia, vaan lienee tehnyt niitä tiettäväksi. Näin nämäkin idän viisaat vielä paljon Danielin jälkeen tunsivat juutalaista VT:n profetiaa. He olivat lukueneet juutalaista historiaa ja kirjoituksia. Matteuksen kertomuksesta käy hyvin selville, että idän viisaat tarkkailivat tähtitaivaan merkkejä ja tulkitsivat niitä. Ehkä he jopa odottivat jotakin tämän tapaista ja osasivat yhdistää sen juutalaiseen ennustuksiin toisin kuin juutalaisten oma papisto tuohon aikaan. Viisaiden mukana kulki myös palvelija/vartija -joukko. Joukko on saattanut olla suurikin.

Kulkue herätti Jerusalemissa suurta huomiota (Matt.2:3). Oppineille itselleen oli selviö mennä tiedustelemaan asiaa ensin hallitsijalta: "Missä on se

äskén syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan" (j.2). Kertomus osoittaa, että Herodes ei epäillyt viisaiden sanoja eikä pidätyttänyt heitä. Herodes tiesi miesjoukon korkeasta asemasta. Saatuaan selvityksen ylipapeilta ja kirjanoppineilta hän päätti olla ovela ja käyttää idän viisaita tiedustelijoinaan jotka raportoivat hänelle. Niin Herodes lähetti viisaat miehet Betlehemiin (j.8) saatuaan tiedon tämän uuden hallitsijan syntymäpaikasta juutalaisilta kirjanoppineilta. Nämä puolestaan hakivat tiedon profeetta Miikan kirjasta (luku 5).

Myös viisaat miehet olivat varmaan hämmentyneet todetessaan, etteivät löydä merkkien ilmoittamaa suurta kuningasta hallitsijan palatsista. Kaiken kukkuraksi osoittautui, ettei Herodes aluksi ollut

tietoinen koko asiasta. Yllätys oli varmaan sekin, että kyseinen poikalapsi löytyi lopulta varsin tavallisesta ja arkisesta ympäristöstä. Raamattu 1938 sanoo, että tietäjät menivät "huoneeseen" ja mm. KJV -käännös kertoo, että he menivät "taloon". Koska merkit olivat varmat nämä tietäjät

eivät epäroineet kumartua Jeesus -lapsen edessä (j.11). Hänet nähdessään he tajusivat olevansa jonkin ajallista suuremman asian todistajia. Raamatun mukaan Jumala kielsi idän viisaita palaamasta Herodeksen hoviin. Niin nämä lähtivät "toista tietä takaisin omaan maahansa" (j.12). Herodes raivostui ja seurauksena oli verilöyly, jossa Betlehemin seudun alle kaksivuotiaat poikalapset julmasti tapettiin.

Tietäjien saapuessa Jeesus ei enää ollut vastasyntynyt vauva. Saattaa olla, että tietäjiä johdattanut tähti syttyi taivaalle juuri Jeesuksen syntymän aikaan. Viisaiden miesten matkavalmistelut ja itse matka kesti useita kuukausia. Koska Herodes oli keskustellut ja todennäköisesti kestinnyt näitä huomattavia viisaita, hän myös tuli tietämään jotakin näiden tärkeiden idän viisaiden lähtöpaikasta ja lähtöajasta. Niin Herodes laski, että Jeesuksen syntymästä ei missään olosuhteissa voi olla yli kahta vuotta. Kamelikaravaani

kulki päivässä maastosta ja vuodenajasta riippuen 16-40 km. Danielin kirja mainitsee Suusanin linnan ja Eelamin maakunnan. Suusan (nyk. Shush) oli tärkeä kaupunki lähellä nykyisen Irakin rajaa. Jos karavaani olisi lähtenyt niiltä main ja kulki keskimäärin 20-25 km päivässä, matka Persiasta valmisteluineen olisi kestänyt useampia kuukausia.

Jo kirkkoisien mukaan tietäjien tuomat lahjat viittasivat laajaan Arabian alueeseen. Luther sijoitti nämä viisaat miehet samalle seudulle. Luther kirjoitti: "Aluksi he eivät pitäneet tätä kuningasta (Jeesusta) Jumalana vaan tavalliseen tapaan pitivät häntä ajallisena kuninkaana, kuten Sheban kuningatar tunnusti Salomon kuninkuuden ja tuli lahjojen kanssa häntä tapaamaan." Ymmärsivätkö idän tietäjät lopulta, kuka Jeesus oikeasti oli? Sitä emme voi varmasti sanoa. Jumalan armosta me tiedämme ja siksi voimme viettää joulua muistaen tätä ihmeellistä tapahtumaa, kun Jumala tuli ihmisen maailmaan.

Neitseellinen syntymä – onko sillä merkitystä?

Kristillisen uskon ero verrattuna uskontoihin käy ilmi monesta seikasta. Yksi keskeinen on Jeesuksen neitseellinen syntymä. Silti ns. kristillisessä maailmassa on monia, jotka eivät usko neitseelliseen syntymään eivätkä pidä sitä mitenkään oleellisena seikkana uskon kannalta. Heidän mielestään Jeesus oli ja hyvin saa olla tavallinen ihminen, jonka Jumala armoitti toimimaan eräänlaisena ihmiskunnan opettajana. Raamatun selvä ilmoitus koskien Jeesuksen syntymää on täten osittain pelkkä legenda.

Raamatun mukaan Jumala on ilmoittanut ja ilmoittaa itsensä ihmiskunnalle tekojensa (kuten luomisteot, maailmankaikkeus, ihminen itse, maailma), Sanansa ja erityisesti Kristuksen persoonan kautta. Jeesus käytti itsestään nimityksiä jotka voidaan liittää vain Jumalaan. Jeesus ja koko UT viittaavat usein Hänen taivaalliseen (ei maalliseen) alkuperäänsä, esim. Joh.1:1, 6:28, 2Kor.8:9, Fil.2:6,7, Gal.4:4-5. Kieltämällä Jeesuksen taivaallinen alkuperä ja Hänen syntymänsä ilman maallista isää, kielletään oleellinen raamatullinen seikka ja koko Raamatun keskeinen Kristus-ilmoitus. Kristuksen neitseellisen syntymän tarkoitus oli sovittaa syntiin langennut ihminen Jumalan kanssa. Ehtoollisella kristityt nauttivat leipää ja viiniä. Leivän tulee olla ns. happamatonta leipää, joka on esikuva Kristuksen uhrista ristillä: Hän antoi ruumiinsa kuolla rangaistukseksi meidän synneistämme. Raamatussa hapate (hiiva) leivässä symboloi myös syntiä ja koska Kristus syntyi ja eli ilman syntiä, Häntä ja Hänen ruumistaan symboloi happamaton leipä.

Ensimmäinen ihmispari lankesi syntiin ja tottelemattomuuteen Jumalaa vastaan. Sen jälkeen yksikään ihmisjälkeläinen ei ole ollut puhdas synnistä. Synnin himot ja halut vallitsevat ihmisruumiissa ja -mielessä jo alusta alkaen ja tulevat esille ihmisen kasvun edetessä. Raamatullinen synnin sovitus vaati synnittömän uhrin. Kaikki VT:n juutalaisen uskonnon uhritoimitukset olivat tarkoitettut muistuttamaan tästä. Miksi Jumala vaati veren ja ruumiin uhria: ensin eläimen, sitten yhden Ihmisen, jonka tuli syntyä erityisellä tavalla jotta synti ei Hänessä vallitsisi? Ihminen elää ruumiissa jossa veri on elämänneste. Ilman ruumista ja sen verta ei ole ajallista elämää maan päällä. Uhrien tarkoitus oli ja on muistuttaa ihmistä synnin ehdottomuudesta ja kauheudesta. Ihmisen lankeemuksen tuloksena hänen syntinen tilansa ilman sovitusta on toivoton Jumalan edessä, Hep.9:22, luku 10. Veren vuodatuksella ja ruumiin kuoleamalla meitä muistutetaan synnin vakavuudesta.

Vain neitseellisen syntymän kautta Jeesuksen uhri voi olla riittävä. Jumalan armo ja rakkaus luotua ihmistä kohtaan tulee esille juuri tässä: synnitön suostuu rangaistavaksi syntisen sijasta ja puolesta. Jumala sovitti meidät itsensä kanssa syntymällä ihmisen muotoon ja -maailmaan. Hän oli ja eli kuten yksi meistä - mutta ilman syntiä.

JoulupukkiJumala

Tunnettu sananopettaja J I Packer kirjoittaa, kuinka nykyinen Jumala -käsitys tekee Hänestä "taivaallisen joulupukin" joka on hyväntahtoinen kaikkia ja kaikkea kohtaan. Jumalan rakkaus tuodaan esille väärällä ja yksipuolisella tavalla mutta Hänen pyhydestään, pyhästä vihasta ja tuomiosta ei välitetä.

"Nykyinen hämmennys ja sekavuus sen suhteen mitä usko Jumalaan tarkoittaa, on lähes sanoin kuvaamatonta. Ihmiset sanovat uskovansa Jumalaan mutta heillä ei ole mitään käsitystä mihin he uskovat tai mitä usko Häneen tarkoittaa... kuinka ihmeessä ihmiset ovat menneet niin sekaisin, mikä on hämmennyksen syy?... Kaiken (Raamatussa ilmoitetun) jumalallisen vihan ja tuomion hylkääminen... on sääntö pikemmin kuin poikkeus nykyisille tavallisille ihmisille. On totta, että jotkut nykyiset teologit... ovat yrittäneet uudelleen painottaa totuutta Jumalan pyhydestä, mutta heidän yrityksensä näyttävät puolinaisilta ja heidän sanansa putoavat kuuroille korville.

Jatkuu sivulla 16...

Jeesus tuo toivon ja ”mega”ilon

Rov. Per-Olof Malk

TOIVO SYTYTETÄÄN UUDELLEEN

Herran saapuminen, hänen adventtinsa, on joulua edeltävien viikkojen toistuva sanoma. Eikä vain se, että hän saapuu (adventus), vaan myös se, mitä tapahtuu, kun hän saapuu. Tämän osan teema on toivo. Sitä me tarvitsemme. On niin paljon tapahtumia, jotka vievät pohjaa toivoltamme. Lohduttakoon sinua näinä aikoina seuraava kuvaus Jeesuksen saapumisesta. ”Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään. Silloin juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos. He seurasivat häntä, luullen hänen menevän haudalle, itkemään.”

Tässä on erään ihmisen toivo mennyt. Hänen veljensä on kuollut. Kun Jeesus sitten saapui kylään, hän kohtasi toivonsa menettäneen Marian, joka syytti Jeesusta ja sanoi tälle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut.” Toivo oli ollut olemassa. Se oli kohdistunut Jeesukseen, hänen saapumiseensa ajoissa... ennen veljen kuolemaa. Mutta nyt veli oli haudassa ja toivo oli mennyt. Jeesus sanoi Marialle ja hänen kanssaan olleille: ”Mihin te panitte hänet?” He sanoivat hänelle: ”Herra, tule ja katso.” Jeesus itki. Mutta muutamat heistä sanoivat: ”Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?”

Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle. Kun hän saapui sen luo, hän sanoi: ”Ottakaa kivi pois.” Sitten hän rukoili taivaallista Isäänsä ja huusi sen jälkeen: ”Lasarus, tule ulos!” Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: ”Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä.” Näin kävi, kun Jeesus saapui. Näin tapahtui, jotta uskoisimme, että kun Jeesus saapuu, elämä tulee kuolleisiin. Siksi me odotamme häntä. Siksi me keskellä kuolemaakin – ja erityisesti silloin – toivomme ja odotamme hänen tuloaan. Tullessaan hän tuo elämän, iankaikkisen elämän, (Joh. 11:30-44 mukaan).

MEGAILON AIHE ON TULLUT

”Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: ’Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle’”, Luuk. 2:9-10. Ihminen pelkää sekä

pahuutta että hyvyyttä, ainakin toisinaan. Kun Jeesus oli teloitettu Golgatalla, pelkäsivät hänen opetuslapsensa, että heille voisi käydä niin kuin heidän Mestarilleen. Siksi he kokoontuivat yhteen. Siten heitä oli useampia, jos jotakin tapahtuisi. Pelon takia he myös olivat lukitun oven takana. Näille pelokkaille Jeesus tuli ja sanoi: ”Rauha teille.” Silloin he iloitsivat nähdessään Herran. Yli 30 vuotta aikaisemmin Betlehemin kedolla oli ollut miehiä eräänä yönä lammasaituksen luona. Heillä oli yövuoro: he huolehtivat siitä, että lampaat pysyivät aitauksessa ja että villieläimet pysyivät poissa.

Sitten tapahtui jotakin hyvää, niin kuin Jeesuksen opetuslapsille Jerusalemissa 33 vuotta myöhemmin. Paimenet näkivät enkelin tulevan. Se ei ollut uni, se ei ollut näky, ei hallusinaatio, ei mielikuvituksen tuote. He näkivät samaan aikaan saman enkelin samalla tavalla kuin he hämärässä näkivät toisensa ja lampaansa. Luukaksen käyttämä sana osoittaa, että paimenet megapelästyivät, pelästyivät ”suuresti”. Enkeli oli luonnollinen, kuin naapuruston mies, ehkä vaaleissa vaatteissa, mutta häntä ympäröi kirkkaus, jollaista he eivät olleet nähneet ja mies seisoi heidän yläpuolellaan. Kirkkaus enkelin ympärillä valaisi pimeyden. Se saattoi valaista heidän sisimpänsäkin.

Enkeli sanoi paimenille: ”Älkää pelätkö.” Sen jälkeen enkeli perusteli sanansa. Pelkääville paimenille tuo perustelu kuului: ”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle. Alkukielessä sanamuoto on mielenkiintoinen ajatellen paimenten megaluokan pelkoa. Enkeli sanoi:

”Minä evankelioin teille suunnattoman suuren ilon.” Luukas käyttää tässä sanaa, joka osoittaa, että paimenet kokivat megailon. Ilo oli suhteessa pelkoon. Lauseen voisi suomentaa ehkä näinkin: ”Minä kerron teille suunnattoman suuren ilon syyn.”

Ilon syy oli tämä: ”Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja...” Vapahtaja (kreik. Soteer) vapahtaa synnistä, täydellisestä turmeltuneisuudesta, heikkoudesta, Jumalan tuomiosta, vihasta, sanalla sanoen hän vapahtaa kaikesta synnistä ja siten synnin seurauksista. Vapahtaja tarkoittaa myös ennalleen palauttajaa. Hän palauttaa ihmisten ja Jumalan suhteen ennalleen, sellaiseksi kuin se oli ennen kuin ensimmäiset ihmiset lankesivat. Soteer myös säilyttää sen, minkä hän tekee. Hän säilyttää vapautetut iankaikkiseen elämään. Hän asettaa ihmiset pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen, jos he uskovat. Soteer-Vapahtaja tuli ollakseen uskovilleen heidän viisautensa, vanhurskautensa, pyhityksensä ja lunastuksensa. Nyt ei puuttunut mitään.

Ilon aihe on suunnattoman suuri. Saattoiko siitä minkälaista ”otetta” arkesi keskellä? Jaksatko ”työntää” ajatustesi juuria noihin sanoihin ja noihin Vapahtajan tekoihin ja imeä niistä ilon aiheita? Paavali luki kaiken muun roskaksi tämän ilon aiheen, Kristuksen Jeesuksen tuntemisen rinnalla. Omassa elämässään paimenet tuona yönä tekivät samoin, jättivät lampaat ja kaiken muun ja lähtivät Vapahtajan luokse. Otetaan siihen aikaa ja tehdään mekin niin joka päivä.

SUURIN NIISTÄ ON RAKKAUS

Kun tullaan jouluun, aiheet ovat huikean suuret. Maailmankaikkeuden luominen oli Jumalalle pieni asia Jeesuksen antamiseen verrattuna. Maailmaa ja ennen kaikkea ihmisiä ”Jumala on rakastanut niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” (Joh. 3:16.) Jouluna kyse tuntuu olevan paimenista ja enkeleistä, tietäjistä ja lahjoistaan, tallista ja seimestä. Kyse on kuitenkin iankaikkisen elämän saamisesta. Niin tuossa Raamatun jakeessa sanotaan. Jos kuoleman jälkeen ei olisi kuin yksi vaihtoehto, emme tarvitsisi valmistautumista kuolemaan. Mutta kuoleman jälkeen on kaksi vaihtoehtoa ja siksi Jumalan huolenpito luoduistaan on niin äärettömän kallisarvoisen mittamattoman arvokasta.

Kuoleman jälkeen on kadotus – tai iankaikkinen elämä. Niin tuossa ilmoituksen kohdassa sanotaan. Kadotus on jotakin, mikä on varattu Jumalan vihollisille. Viimeisellä tuomiolla kadotukseen ohjattaville sanotaan: ”Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuisen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen.” Noiden henkivaltojen lisäksi on ihmisiä, jotka jakavat heidän osansa. Tuota ei sanoin voi kuvata. Siksi on niin äärettömän tärkeää, että Jeesus sanoo: ”Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” Kadotus ei ole ainoa vaihtoehto syntisille, koska Jeesus antaa lahjaksi niille, jotka turvautuvat häneen, iankaikkisen elämän.

Ihmisten saamiseksi luokseen Jumala ”antoi ainoan Poikansa”. Kun Jumala antoi, hän ei antanut Poikaansa vain opettajaksi maan päälle, vaan hän antoi Poikansa sijaiskärsijäksi ja sijaiskuolemaan, syntiuhriksi. Syy tähän antamiseen olimme me: ”...jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen.” Kielitieteilijät sanovat, että tässä on sanamuoto, joka antaa aiheen kääntää sanat ”uskoa häneen” sanoilla ”uskoa hänen päälleen”. Se siis tarkoittaa, ettei uskon luonne tässä ole ”uskoa hänen olleen”, ”usko hänen tehneen”... Kyse on uskosta, jossa usko antaa luottamuksen siihen, että ihminen laskee oman elämänsä, sen menneisyyden ja tulevaisuuden, Kristuksen päälle, hänen varaansa, kuin kalliolle. Ihmisellä ei itsessään ole mitään perusteita pyytää apua eikä kenelläkään ole kykyä pyytää apua. Siksi on niin tärkeää, että ”Jumala antoi ainoan Poikansa.” Kantamaanko meidät iankaikkiseen elämään? Kyllä niinkin, mutta ennemminkin kantamaan syyllisyytemme seurauksineen sijastamme Jumalan eteen.

Apostoli Paavali selitti asian myöhemmin näin: Jumala ”ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme”. Jumala antoi Poikansa rakkaudesta. Niin paljon on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi Poikansa. Sijaisuus on annettu puolestamme, Vapahtaja elää hyväksemme ja meillä on Jumalan antama oikeus uskoa itsemme ”Hänen päälleen, hänen varaansa”, uskoa armoon tässä elämässä ja viimeisellä tuomiolla, iankaikkiseen elämään. Kaikki tämä on Jumalan rakkauden tuottamia tekoja ja hedelmiä meille. Ei apostoli erehtynyt kun hän kirjoitti, että nämä kolme: usko, toivo ja rakkaus pysyvät, mutta että suurin niistä on rakkaus. Me uskomme Jumalan vaikutuksesta, me toivomme Jumalan vaikutuksesta, mutta Jumala rakastaa itse omasta vaikutuksestaan nyt ja aina, Minkä hän tekee, on suurinta. Se kestää, riittää. Sen varassa uskossa ja toivossa Jumalan rakkaudesta kiittämään!

Isä antaa Pyhän Hengen (Luuk. 11:13)

Juhani Aitomaa

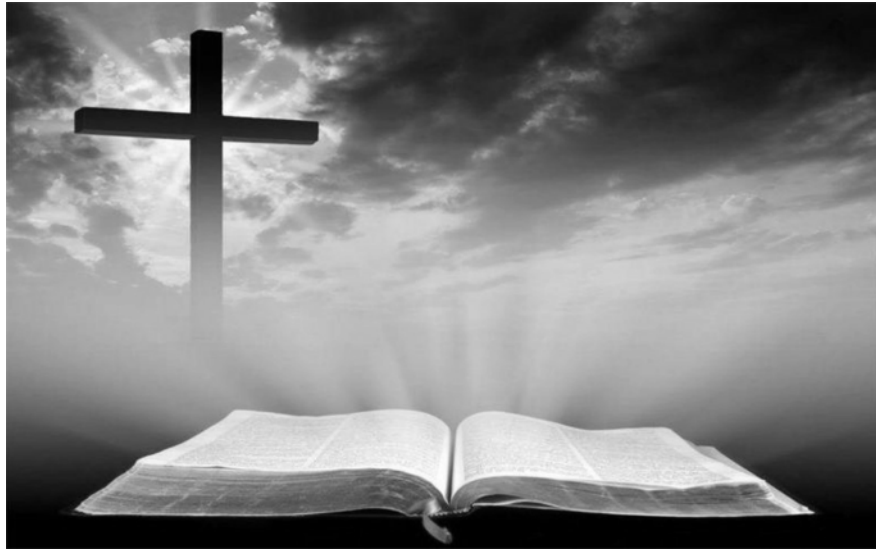
Artikkelin taustana on Kristus -juhlassa Laukaalla 5.8.2018 pidetty luento Osa 1

Pyhän Hengen palvonnasta

Luukkaan luvussa 11 Jeesus opettaa rukouksesta opetuslasten sitä pyytäessä. Jeesus antoi heille ja meille yksinkertaisen rukousmallin: "Isä meidän" -rukouksen. Se on erityinen rukous, Jumalan/Jeesuksen itsensä antama. Myös Matteuksen luvussa 6 on talletettuna sama rukous hieman eri muodossa. Luukkaan evankeliumissa Jeesus opettaa rukouksen ja kertoo sitten vertauksen, jossa kiinnittää huomiota siihen kuinka me ihmisetkin kuulemme ja autamme avunpyytäjää, etenkin jos hän on ystävä. Tätä Jeesus vertaa taivaallisen Isän tahtoon jakeessa 13: "Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!"

Etenkin meidän ajassamme käsitykset ja opetukset koskien Pyhää Henkeä ovat usein hämmennystä aiheuttavia ja jotakin muuta mitä sana itse ilmoittaa. Tämä on vain lisääntynyt. Ehkä suurin syy tähän on ollut se, että jossakin vaiheessa osittain "hyvääkin tarkoittavat" kristityt ovat päättelleet ettei Isän ja Pojan rukoileminen ja palvominen ole täyttä Jumalan palvontaa ilman Pyhän Hengen huomioimista. Jotkut ovat jopa antaneet ymmärtää, että Pyhä Henki on ollut pahoillaan kun Häntä ei ole riittävästi huomioitu. Jumalaa yritetään siis ymmärtää ja selittää ikään kuin ihmisen tunnemaailmasta käsin. Sekin on osa aikamme ihmiskeskeisyyttä ja ihmisen palvontaa.

Ajatus on, että koska Pyhä Henki kuuluu kolmiyh-teeseen jumaluuteen Häntä voidaan ja pitää pyytää, ylistää, palvoa ja rukoilla kuten Isää ja Poikaakin. Se voi kuulostaa loogiselta mutta on johtanut vain luopumukseen ja sekaannukseen syystä, että ajatus ei ole noussut Raamatusta, Jumalan sanasta. Aina, kun kristillinen opetus ja käytäntö ei perustu sanaan, toteutuu pienemmässä ja isommassa määrin se, mistä Jeesus varoittaa Matt.22:9: "Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa."

Paljon puhutaan kuinka Raamattu on auktoriteetti ja kuinka tämä ja tuo kristillinen liike ja toimintamuoto perustaa yksin siihen. Toisaalta kuitenkin nähdään, että monet näin sanovat eivät käytännössä toimi niin. Kristityille esitetään omia Raamattuun perustuttomia tulkintoja tai nojaututaan Raamatun ulkopuolisiin ilmoituksiin ja näkyihin, jotka esitetään Pyhältä Hengeltä / Jumalalta saaduiksi ja siksi arvovaltaisiksi. Jumalakaan ei enää ole peljättävä ja Pyhä vaan pikemmin jonkinlainen kristillisen sirkuksen johtaja, joka tarjoaa omilleen juhlaa ja viihdettä sekä kivaa kompurointia ylikuulustajien tai siksi luultujen asioiden parissa.

Raamattuaan vähemmän tunteva kristitty lankeaa helposti näiden vakuuttavasti puhuvien ja esiintyvien ansaan hyväksyen sellaista mitä Raamattu ei opeta. Nämä julistajat puolustautuvat, että vaikka Raamattu on auktoriteetti Jumala silti toimii monin tavoin eikä Raamattu kerro kaikkea Jumalasta. Mutta miksi Jumala antoi sanansa? Tietenkin siksi, että sen kautta me opimme Hänestä ja kuulemme Hänen äänensä. Jumalan tarkoitus on, että sanassa pysyminen varjelee meitä eksytyksiltä ja ohjaa meidät terveeseen hengelliseen kasvuun. Ei pidä unohtaa, että eksytys tulee myös "valkeuden enkelinä", 2Kor.11:14. Raamatun Pyhä Henki ei ota kunniaa eikä huomiota itselleen. Hän haluaa, että Hänen sanomansa ja todistuksensa Kristuksesta kuullaan ja siihen keskitytään.

Hengen täyteys ja "toinen siunaus"

Luukas 11:13 kohdasta on myös tehty päätelmä, että kristityn pitää erityisesti keskittyä anomaan Pyhää Henkeä jotta sen saisi. Opetetaan ns toista siunausta, joka on erillinen uskoontulosta ja ikään kuin täydellisempää kristillisyyttä. Tämän Pyhän Hengen kasteen saavat ne, jotka "täydellisesti antautuvat" Jumalan tahdolle. Monet kristityt erityisesti 1900 - luvulla ja nyt ovat epävarmoja jumalasuhteestaan tämän asian myötä. He miettivät, kipuilevat ja kysyvät: olenko minä kyllin antautunut, olenko saanut kaiken mitä Pyhä Henki haluaa antaa, onko Jumala huomionnut minut, olenko saanut Pyhän Hengen armolahjoja tai kuinka niitä saadaan? Kun johonkin tilaisuuteen saapuu henkilö, joka rukoilee "Pyhää Henkeä", "armolahjoja" ja "Hengen täyteyttä" janoavien puolesta, hänen eteensä muodostuu pian rukousjono. Uskotaan, että Jumala antaa Pyhän Hengen siunauksen niille, jotka tulevat rukoilijan käsien alle. Ihminen siis ikään kuin määrittelee missä ja koska Pyhä Henki toimii.

Eräitä Apostolien tekojen kohtia

-Apt.1:4-5 Jeesus muistuttaa lähettävänsä Pyhän Hengen. Apostolien tekoja edeltää Johanneksen evankeliumi, joka opettaa Pyhän Hengen olemusta ja tehtävää. Se on hyvä lukea ja painaa mieleen.

-Apt luku 2 kuvaa helluntaijuhlaa Jerusalemissa, jolloin opetuslapset puhuivat evankeliumia eri maista tulleille juutalaisille ja pakanoille heidän omilla kielillään vaikka eivät olleet kieliä opetelleet. Kielillä puhuminen oli siis evankeliumin kertomista eikä tyhjän hokemista, jota se tänä päivänä monen kohdalla on vastoin Jeesuksen sanaa esim. Matt.6:7 (vrt. 1Kun.18:26).

-Apt.2:38 Pietari kertoo pääasian, joka on syntien anteeksisaaminen. Tämä todistus Kristuksesta syntien sovittajana on "Pyhän Hengen lahja".

-Apt.2:40-41 mainitaan uskoontulleet "noin kolmetuhatta sielua" mutta ei puhuta kätten päälle panemisesta Pyhän Hengen saamisen ehtona.

-Apt.2:47 jatketaan kuinka kasvava joukko "saivat pelastuksen" - eli tietenkin saivat Pyhän Hengen, koska Häntä ei voi saada ilman pelastusta eikä pelastusta ilman Hänen todistustaan Kristuksesta. Ei mainita erillisiä kätten päällepanemisia.

-Apt.3:11-26 Pietari julistaa Kristusta "että teidän syntinne pyyhittäisiin pois". Pietari ei opeta Pyhästä Hengestä tai "hengen saamisesta" vaan hän puhuu Pyhässä Hengessä synnistä ja sen anteeksisaamisesta Kristuksen teon kautta.

-Apt.4:4 "...monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat..."

-Apt.4:31-33 kuvaa kuinka Pyhän Hengen *täyttymisen* merkki oli, että he "puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti". Tässä raamatunkohdassa kyse ei ole Pyhän Hengen

saamisesta, koska kyse on uskovista. Kyse ei liioin ole ns. "toisesta siunauksesta" vaan siitä, kuinka PH toimii varustaan uskovia tilanteen ja tarpeen mukaan: "Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo", (1.Kor.12:11). Uskova on kaiken aikaa riippuvainen Jumalasta/Pyhästä Hengestä jota ilman uskoa ei synny eikä se säily.

-Apt.5:42 kerrotaan taas, että opetuslapset "julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta" - he eivät opettaneet erikseen Pyhästä Hengestä.

-Apt.7:51 Stefanus nuhtelee juutalaisia johtajia: "...vastustatte Pyhää Henkeä...", eli torjutte Pyhän Hengen todistuksen Messiaasta.

-Apt.7:55-56 Stefanuksesta kerrotaan, että "täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella ja sanoi: 'Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella.'" Stefanus todisti loppuun asti Kristuksesta, ei Pyhästä Hengestä. Tämän todistuksen hänelle antoi Pyhä Henki. Kristuksen kirkkaus (eli kaikkinaisen kunnia) nähdään vain Pyhän Hengen todistuksen kautta, esim. Joh.17:24 Jeesus rukoilee: "Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista."

Jatkuu

...Jatkoa sivulta 12

Nykyiset protestantit eivät luovu "valaistuneesta" uskollisuudestaan oppiin taivaallisesta joulupukista... joulupukki -teologialle synti ei ole ongelma ja sovitukselta tulee siten tarpeeton. Jumalan suosion saavat kaikki siitä huolimatta kuinka Hänen käskyihinsä suhtaudutaan... Joulupukki -teologiassa on kuitenkin itse itsensä tuhoava siemen. Se ei anna vastausta pahan todellisuuteen... Ainoa tapa säilyttää liberaali kuva Jumalasta on erottaa Hänet noista asioista (pahuus, kärsimys) ja kieltää, että Hänellä olisi niihin mitään suoraa yhteyttä tai kontrollia niiden yli. Toisin sanoen kielletään Hänen kaikkivaltiuutensa ja herrautensa maailman suhteen. Liberaalteologia otti tämän suunnan (yli) 50 vuotta sitten ja nyt kadunmies on sen sisäistänyt... (J I Packer, Knowing God)

Hillsong -liike lähti omille teilleen ...

Toimitus

Hillsong erosi omaksi kirkkoliikkeekseen

Hillsong -liike kuului osana Australian helluntailiikkeeseen kunnes syyskuussa 2018 ilmoitti perustavansa oman uskontokunnan. Liikkeen perustajan ja johtajan Brian Houstonin mukaan se on välttämätöntä liikkeen kansainvälisen toiminnan kannalta. Tulevaisuudessa Hillsong kouluttaa ja kreditoi omat pastorinsa. Omana kirkkokuntana toimimisen odotetaan kasvattavan liikettä entisestään. Houstonin mukaan ero helluntailiikkeestä sujui sopuisasti ja yhteistyö jatkuu konferenssien ym tilaisuuksien merkeissä sekä Alphacrusis -raamatukoulun kanssa. Ko raamattukoulun tukintoja tarjoaa myös Suomen helluntaikirkon Iso Kirja -opisto. Hillsong toimii 19 maassa, mm Israelissa (Tel Aviv), Ruotsissa ja Norjassa. Odotettavissa on, että jossakin vaiheessa sen oma toiminta alkaa myös Suomessa. Suomalaiset "Hillsong -uskovat" kokoontuvat vielä tällä hetkellä lähinnä helluntailiikkeen "sateenvarjon" alla.

Ilta-Sanomien toimittaja Samuel Launonen kirjoitti Hillsongista ajoittain osuvastikin 3.3.2018 mm: -Justin Bieber, Kardashianeita, Chris Pratt, Jay-Z... Hillsong on rockin tahtiin saarnaava trendiuskonto, joka vetää puoleensa megajulkiksia. Päheän pinnan alla pesii kuitenkin ankaran konservatiivinen ideologia. Justin Bieber vaati valaistumisen saman tien. Ei ensi viikolla, ei huomenna, ei edes tunnin päästä, vaan nyt heti, kahdelta aamuyöllä. Maailman johtava teini-idoli oli tottunut saamaan vähäpätöisemmätkin vaatimuksensa läpi, ja nyt oli sentään kyse sielun pelastumisesta. Ei kahta kysymystä, ettei Hillsong-kirkon pastori Carl Lentz ponkaissut siltä istumalta kastamaan 21-vuotiaan kanadalaisnuorukaisen uuteen uskoon. Rituaali suoritettiin koripalloilija Tyson Chandlerin kylpyammeessa Manhattanilla. Bieber astui sinä aamuyönä uuden henkistymisen aikakauteen. Samalla Hillsong sai jättipotin: megatähden, joka levittää sanaa koko maailmalle.

Aamuyöstä on nyt kaksi vuotta ja Hillsongista on tullut suihkuseurapiirien ja niihin haluavien trendikäs uskonto. Julkkikset ovat uskonliikkeille kuin taivaasta tippuneita timantteja. Ilmiön juuret ovat skientologiassa, jonka keksijä L. Ron Hubbard oivalsi jo 1950-luvulla idoliensa arvon. Kun skientologian piirissä tapahtuneet ihmisoikeusrikokset ja väkivalta tulivat

päivänvaloon, julkkisten spirituaalinen shoppailu vaipui hiljaiseloon. Populaarikulttuuri ja uususkonnot eivät ole lyöneet kättä noin kymmeneen vuoteen – ennen kuin nyt. Carl Lentz on digiajan rockpastori, joka poseeraa Instagram-kuvissaan nuorisojulkisten kanssa. Bieberin imussa Hillsongiin on liittynyt toinen teini-idoli Selena Gomez. Herätyskokouksissa on nähty myös muun muassa Kardashianin ja Jennerin tositv-klaania, raptähti Kanye West, poptähti Nick Jonas, näyttelijä Chris Pratt, rap-artisti Jay-Z ja malli Hailey Baldwin.

Justin Bieber on Hillsongille kuin Tom Cruise skientologialle tai Madonna kabbala-liikkeelle: vetonaula, jonka kuuluisuus on siinä sfäärissä, että kaikki mihin hän koskee muuttuu yleisön silmissä tavoiteltavaksi. Hillsong, kabbala ja skientologia väittävät tarjoavansa elämän ongelmiin käytännöllisiä työkaluja. Kaikilla on omat visuaaliset ja kielelliset koodinsa: asusteet, logot ja terminologia. Kaikki kolme ovat myös tahkonneet julkiksilla silmittömiä summia rahaa. Ytimeltään ne kuitenkin eroavat toisistaan... Kirkko perustettiin Australiassa 1980-luvun alussa helluntailaisen herätysliikkeen maaperälle. Se kasvoi nopeasti pikkuliikkeestä kymmenien tuhansien jäsenten megakirkoksi...

Yhdysvalloissa Carl Lentz on päässyt saattamaan sanaa Oprah Winfreyn haastatteluun asti ja kertonut käyneensä "tutustumassa" jopa Valkoisen talon väkeen. Musiikkialan arvostetuin palkintoinstituutio Grammy-gaala taas palkitsi Hillsong Worship -yhtyeen

laulun tammikuussa parhaana hengellisenä musiikkikappaleena. Musiikki virtaakin Hillsongin suonissa. Herätyskokoukset vedetään sähköisen hengellisen rockin tahtiin. Rock-perinteistä liike on ammentanut myös muodikkaan hipsterin ulko-kuorensa. Vuosien varrella Hillsongin hengellisiin johtajiin on kohdistunut muun muassa epäilyjä lapsiinsekaantumisista ja rahanpesusta. Niistä pastori Lentz ei haastatteluissa puhu... Julkisuudessa keekoilevat pastorit ovat fotogeenisiä, rocktähten näköisiä nuoria miehiä. Taviksille kabbala, skientologia ja Hillsong myyvät unelmaa yltäkylläisestä elämästä. Julkkiksilla ulkoiset puitteet ovat valmiiksi hohdokkaat, joten heidän täytyy kokea saavansa liikkeeltä jotakin muuta.

Ulkoa käsin on helppo naureskella upporikkaille maailmantähdille, jotka näyttävät shoppailevan aatteita kuin muotivaatteita. Sielunhoidon tarve lienee kuitenkin todellinen – esimerkiksi Madonna on kuvaillut julkisuutta olotilana, joka aiheuttaa tarpeen löytää elämään aidon välittämisen kokemuksia. Vauraus ja julkisuus eivät pelasta eristyneisyydeltä tai todellisuudesta irtautumiselta, vaan luovat niitä. Tässä haavoittuvuudessa on aina ollut julkimoita liehittelevien liikkeiden sauma. Carl Lentz esiintyy Bieberin ystävänä, jolta eksynyt nuorukainen saa tukea ja turvaa. Haastatteluvideolla Bieber nojaa pastorin kainaloon ja sanoo, että haluaa rakastaa kaikkia maailman ihmisiä. On selvää, että siinä puhuu kipeästi rakkautta ja myötätuntoa tarvitseva ihminen...

Hillsong on ilmoittanut pyrkivänsä maailmanlaajuiseksi valtakirkoksi. Siinä tavoitteessa maailmasta selvää ottava kanadalaispoikanen on sille mittaamaton apu. Julkkikset ovat uskonnoille rahasampoja. Justin Bieberin huhuttiin lahjoittaneen hiljattain Hillsongille 10 miljoonaa dollaria. Myös skientologia on saanut kuuluisilta jäseniltään mittavia summia niin lahjoituksina kuin erilaisina kurssi- ja jäsenmaksuina. Skientologian piirissä julkiksia on jo useassa polvessa... Hillsongilla on nyt kirkkoja yhdeksäsatoista maassa viidessä maanosassa. Suomea lähimmät kirkot ovat Norjassa (viisi) ja Ruotsissa (neljä). Hillsongin mahdollisesta leviämisestä Suomeen ei toistaiseksi ole tietoa. Skientologia ja kabbala löysivät Suomeen vuosia jälkijunassa. -

Hillsongista lisää mm Kristityn Foorumi:
<http://www.kristitynfoorumi.fi/hillsongherjaa.html>
<http://www.kristitynfoorumi.fi/hillsong.htm>

<http://www.kristitynfoorumi.fi/hillsong%20colour%20onf.mp4.mp4> (video Hillsong naisten konferenssista)
<http://www.kristitynfoorumi.fi/hillsong%20voodoo.mp4> (video Hillsong pääsiäistapahtumasta)

Risti ja meidän toimintamme

Saarnaaja Matti Pyykkönen

(Ote kirjasta "Jumala juoksupoikana – ihmiskeskeisen teologian diagnoosi", 1991)

Täytyy tunnustaa, että me olemme menneet kauas pyhän heikkouden voimallisilta alueilta. Inhimillisen viisauden ja maailman hengen mukaiset toimintamallit ovat sanelleet työmme Jumalalle. Pelkään, että olemme menneet niin kauas, että on vaikea nähdä takaisin Jumalan suunnitelmiin. Olkaamme rehellisiä: me luotamme enemmän kaikkeen inhimilliseen toiminnan loistoon kuin "sananpalvelukseen ja rukoukseen". Meitä kiinnostaa enemmän puitteet kuin sisältö ja enemmän menetelmät kuin tarkoitus. Itselle on helppo toimia ja tehdä paljon kaikenlaista hyvää. Loistavissa ulkonaisissa puitteissa on helpompaa esitellä lahjojaan kuin kuolla Itselle niin, että arjen keskellä, missä ihmiset kohdataan, voisi johdattaa heidät Kristuksen tuntemiseen.

Ohjelmakristillisyyden toiminnasta Itse on hyvillään – se saa kiitosta ja kunniaa siitä. Jopa itsensä "uhraaminen" on helppoa, silloin kun Itse saa siitä kiitosta. Joskus toimintamme ja elämämme osoittaa, että me uskomme voivamme olla Jeesuksen opetuslapsia ilman, että kiellämme itsemme. Uskomme voivamme seurata Jeesusta muualla kuin ristin tiellä, jossa risti luo synkän varjonsa kaiken Itsestä kumpuavan uskonnollisuuden ja toiminnan ylle. Lopun aikana juma-luuteen kurottautuva Itse on enemmän kiinnostunut "merkeistä" kuin Hänestä, jota merkit seuraavat. Ruumiin parantuminen ja ajallinen hyvinvointi

ihastuttavat suuresti. Näiden merkkien perässä juostaan. Sielun pelastukseen verrattuna niiden arvo on kuitenkin katoavan pieni. Ero on yhtä suuri kuin on ero ajallisen ja iankaikkisen, maallisen ja taivaallisen välillä. Suurin ihme, joka voi langenneen ihmiskunnan keskellä tapahtua, koetaan ristin juurella. Kapinallinen laskee vapaaehtoisesti aseensa, hylkää väärät ajatuksensa, syntinsä, kohtaa Anteeksiantajan ja Pelastajan ja tulee kuuliaiseksi uudelle Herralle. Hän näkee silloin Jumalan valtakunnan ensimmäisenä, pääsee siihen sisälle ja aloittaa aivan uuden elämän Jumalan tahdossa. Sen ihmeen arvo kestää ikuisuuksista ikuisuuksiin Jumalan kunniaksi.

Miten selvitä ristikä?

Ei kukaan voi seurata Jeesusta, ellei hän ensin ota ristiä. Risti ei ole itsetarkoitus. Se on tie, joka johtaa uuteen ylösnousemuselämään. Kuinka risti saa sen aikaan? Vastauksen ymmärrämme, kun ajattelemme mikä risti on. Mitä varten risti pystytettiin? Minkä vuoksi Jeesus nautittiin ristiin? Sen vuoksi, että Hän valitsi Isän tahdon, ja se tahto oli, että Hän kuolee. Risti on kuoleman paikka. Jumalan tahto ei ollut, että Jeesus käyttäisi voimaansa varjeltuakseen ristin kuolemalta. Tarkoitus ei ollut, että Jeesus selviäisi ristikä. Hän valitsi vapaaehtoisesti kuoleman. Hän tyhjensi itsensä, riisuutui voimastaan. Hän valitsi ristin, joka tuhosi Hänen maallisen elämänsä. Jeesuksen kulkiessa tuskien tiellä kohti Golgataa risti teki tehtävänsä. Jeesus antoi sen niin tehdä. Kaikkivaltias valitsi pyhän heikkouden tien. Hänet luovutettiin alttiiksi kansan mielivallalle. Omaa ristikä kantaen Hän läksi kohti Pääkallonpaikkaa. Kidutuksesta väsynyt Ihmisen Poika ei jaksanut kantaa ristikä. Toisen täytyi kantaa se.

Kun Jeesus alistui Isän tahtoon, risti tuhosi Hänen maanpäällisen elämänsä. Risti tappoi nisunjyvän. Tämä oli ristin tarkoitus. Eikä Hänen seuraajilleen ole annettu muuta tietä. "Tullakseni hänen kaltaiseksi saman kaltaisen kuoleman kautta", on ainoa tie uuden elämän voiman salaisuuksiin. Se risti ei ole puisen ristin kantamista. Kantaminen kyllä kasvattaa lihaksia, ja Itse saa huomiota. Silloin tällöin joku huomionkipeä Itse niin tekeekin. Jeesuksen seuraajan itsensä kieltäminen ja ristin ottaminen ei tapahdu lihasten kasvattamiseksi. Ei sitä, minkä täytyy kuolla, kasvateta. Jos valitset Jumalan tahdon tien elämässäsi, et koskaan saa voimaa ristin kantamiseen. Jumala ei koskaan pakota ristikä sinulle. Sinä valitset sen itse. Ristin kautta pääset Jeesuksen kaltaisuuteen, kuoleman kautta. Ei ole tarkoitus, että sinä selviäisit ristikä. Risti on kuoleman paikka. Voit vapaalla tahdollasi kieltäytyä ristikä ja elää itsellesi. Mutta jos valitset sen ja seuraat Jeesusta, sinä et pysty kantamaan sitä, sillä se tappaa sen, mikä kumpuaa Itsestä.

Uskonpuhdistajat ja joulu

Toimitus

Lutherin aikainen uskonpuhdistaja Jean Calvin arvosteli jouluun liittyviä huonoja lieveilmiöitä mutta itse joulun viettoa hän piti yksityisten kirkkojen ja ihmisten omantunnon asiana. Calvin mm varoitti kuulijoitaan jouluun liittyvästä tekopyhyydestä ja taikauskosta. Jos vain yksi päivä tai juhla-aika erotetaan Jumalalle (ja muut eletään kuten sattuu) harjoitetaan epäjumalanpalvelusta. Jo Calvinin aikaan ja hänen jälkeensä reformoidussa kirkossa on kiisteltu joulun vieton oikeutuksesta enemmän kuin esim ev.lut. kirkkoliikkeessä. Tunnetuimmista uskonpuhdistusajan protestanttisista saarnaajista Ulrich Zwingli oli jyrkimmin joulunviettoa vastaan. Hänen perustelunsa oli, ettei joulua eikä sen viettämistä mainita Raamatussa.

Viettikö Luther joulua? Tiedetään, että hän suhtautui jouluun ilon, hyvän mielen ja hyvän ruuan juhlan. Mutta mikä on tärkeintä ja mistä me saamme ottaa häneltä oppia on, että joulun ajan kiistaton aihe oli Kristus. Siitä hän saarnasi ja kirjoitti. Luther kynäili useita virsiä, myös liittyen Kristuksen syntymään. Tunnetuimpana ehkä "Enkeli taivaan...". Tarinan mukaan Luther mietti tuon virren sanat Raamattua lukien ja samalla lapsensa kehtoa kiikuttaen.

Enkeli taivaan lausui näin: Miks hämmästyitte säikähtäin? Mä suuren ilon ilmoitan maan kansoille nyt tulevan.

Herramme Kristus teille nyt on tänään tänne syntynyt, ja tää on teille merkiksi: seimessä lapsi makaapi.

Jo riennä, katso, sieluni, ken seimessä nyt makaapi: hän on sun Herras, Kristukses, Jumalan Poika, Jeesukses.

Oi terve, tänne tultuas, syntist et hylkää, armias. Sä köyhäks tulit, rikkahin, sua kuinka kyllin kiittäisin.

Ah Herrani, mun Jeesuksein, tee asunnokses sydämein. Mua älä hylkää tuskassa, vaan vahvista ain uskossa.

Ah, iloni jos sinuss' ois, en unhottaa sua koskaan vois. Suo siihen apus armosta, niin kiitän aina riemulla.

Nyt Jumalalle kunnia, kun antoi ainoon Poikansa. Siit enkelitkin riemuiten veisaavat hälle kiitoksen.

(Enkeli Taivaan, säkeistöt 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10)

Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valinnan jälkeen näitä henkilöitä kutsuttiin hänen hengelliseksi neuvonantajikseen. Mm. menestysteologi Paula Whittella on suuri vaikutus Trumpiin.

Amerikkalainen karismaattinen liike on levittäytynyt ympäri maailmaa menestysteologiasaarnaajien TV -ohjelmien ja uusien "profeettojen" sekä "apostoleiden" ilmestysten ja "suoraan Jumalalta saatujen" sanomien kautta. Suuri joukko karismaattisia kristittyjä ympäri maailmaa uskoo profeettojensa puheet ja väitteet erityisestä "lopun ajan" valtavasta herätyksestä, jonka kautta maailma alistetaan NAR -mielisten johtajien alaisuuteen. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi.

Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipäällikkö -profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. Trump otti teemakseen "Make America Great Again" -lauseen, jota ajatusta karismaattisen ja kristillisen oikeiston johtajat ovat seuraajilleen iskostaneet. Kirjassa esitetään ja arvioidaan näitä profetioita ja niiden esittäjien kokemuksia, jotka ovat kultillista gnostilaista ja New Age alkuperää pikemmin kuin Raamatun Jumalan ilmoitusta.

TRUMP PROFETIAT

Karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump

Juhani Aitomaa

Painettu kirja. H. 6,50e+pm. Tilaus sposti: nakokulma@nakokulma.info tai postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. Digitaalinen (pdf) kirja ladattavissa ISSUU -sivustolta, ks. www.nakokulma.info (klikkaa etusivulla olevaa kirjan kuvaa). H. 5,50e. Voit myös tilata digitaalisen kirjan sähköpostitse: maksa 5,50e tilille Näkökulmajulkaisut/Aitomaa tmi FI53 5228 0320 0999 35, ilmoita maksusta tilauksen yhteydessä, saat pdf -kirjan ilmoittamaasi s-postiosoitteeseen.

Suomen Evankeliumikoulu
Evankeliumin opintoyhdistys ry.

Kauppa

Tuotteita ja tilauksia koskevat kysymykset: tilaukset@evankeliumikoulu.fi

Kirjat [56]

Äänitteet [89]

Armo riittää -lehti [1]

Näkökulma -lehti [1]

Kirjoja, äänitteitä ym.

www.evankeliumikoulu.fi

Suomen Evankeliumikoulu pitää myös luento-/opetustilaisuuksia. Haluatko sellaisen paikkakunnallesi? Ota yhteys evank. Pauli Koskiseen.

Sposti: pauli.koskinen@luukku.com
Puh. 0404197191